

«Ніби хмара наді мною...»

Загул Дмитро Юрійович

* * *

Ніби хмара наді мною,
Висить чорний смуток мій;
День і ніч я жду спокою —
Не приходить супокій...
Великанською скалою
Горе душу прилягло...
Серця смутком не загою,
Не загоїть лиха зло!
Невеселі мої пісні,
Невідрадний сей мій спів,
Бо в журбі гіркій, навісній
Гарний голос занімів.
Породило його лихо,
Колисав глибокий жаль;
Виростав він тужно-тихо
І розплився морем фаль.
Зашуміли в лузі лози,
Вільха з вітром шелестить,
А у мене ллються сльози,
В груди серденько болить...

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zahul_dmytro_yuriiovych/niby_khmara_nadi_mnoi